

ikke vilde være Tale om at behøve at forhøje hverken Indkomsskatten eller nogen anden Skat. Men selv om det skulde være nødvendigt, er efter min Opfattelse ubetinget det Spørgsmaal at tage under Overvejelse, om man ikke hellere helt eller delvis maatte gaa til andre Skatteformer, navnlig med Hensyn til Bestatningen af faste Ejendomme. Der har jo i den Henseende været mange Forslag fremme, saa man behøver ingenlunde just at forhøje de nu bestaaende Skatter. Man kunde saaledes indføre en ny Skatteform, som særlig tog Hensyn til den med Konjunkturerne følgende Forøgelse af Grundenes Værdi. Jeg vil ogsaa nævne, at man for mig har fremhævet, at der kunde være Rimelighed for at indføre en Skat paa Husleje. Den samlede årlige Husleje her i København anslaaes til at andrage 30—40 Mill. Kr. Hvis man fritog alle Huslejer, som kun beløbe sig til 200 Kr., hvorved alle ubemidlede ubetinget vilde være fritagne, og indførte en gradueret Skala med en delvis Fritagelse indtil et vist Beløb, vilde man dog altid faa en 25—30 Millioner Kr. at beskaffe, og en 2—3 pCt. deraf vilde give en Indtægt af en halv til en hel Million. Det staar for mig som utvivlsomt, at de allerfleste hellere ville betale 2 pCt. af deres Husleje end 1 pCt. yderligere af deres Indkomst. Den forøgede Indtægt, der vilde komme ad denne Vej, vilde navnlig falde paa Bedrifter, der bruge meget store Lokaler; altsaa denne Skat vilde til Dels noget faa Karakteren af en saadan Næringskat, som man ved alle Overvejelser om de kommunale Skatteforhold nu synes at erkende, at der kunde være nogen Grund til at indføre. Alle disse forskellige Spørgsmaal maatte gages under Overvejelse, naar man virkelig skal gaa til betydelig forøgede Skattepaalæg. Nogen Nødvendighed herfor, gentager jeg, forekommer det mig for Tiden ikke at kunne siges at være til Stede. Men hvis den er til Stede, vilde jeg anse det for rimeligt, at man indskrænkede sig til f. Eks. for et Tidrum af 3 Aar at give Kommunen Ret til at kræve et Beløb af $\frac{1}{2}$ pCt. ud over de nuværende 3 pCt. Det vilde give omtrent 400.000 Kr., og det vilde utvivlsomt være tilstrækkeligt til at dække det Deficit, som der i Djeblikket er Tale om. Man vilde da vinde Tid til at underkaste disse Spørgsmaal en virkelig indgaaende Overvejelse, i Stedet for i en Hast at gennemføre en ganske ensidig Forhøjelse alene af Indkomsskatten.

Scharling: Jeg er ikke ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, hvad han i Begyndelsen af sit Fordrag udviklede,

at der formentlig næppe skulde være Nødvendighed for nu at gaa til en Lov, som giver Københavns Kommunalbestyrelse Myndighed til at opkræve større Indtægt end den hidtil har kunnet, til Dækning af Udgifterne. Jeg kan ikke se rettere end, at der i Djeblikket i Virkeligheden er Trang til en forøget Indtægt i København, for at der kan bringes Balance til Stede mellem Indtægt og Udgift. Det forekommer mig ogsaa, at da dette Resultat for en ikke ringe Del skyldes en i Rigsdagen i forrige Samling vedtagen Lov, nemlig om Alderdomsforørgelse, er det ogsaa rimeligt og billigt, at Rigsdagen giver en tilsvarende Bemyndigelse til at forøge Indtægterne, saaledes at Kommunen bliver i Stand til at dække de Udgifter, som saaledes ere paalagte. Og jeg er enig i, hvad der forleden fremsattes af det ærede Medlem for Maribo Amts Iste Valgtres (Hammerich), at det næppe vilde være ønskeligt, om man tvang Københavns Kommune til at begrænse sine Udgifter mere, end den gør, fordi dette vistnok nærmest vilde gaa ud over de Udgiftsbudgetter, som man jærlig fra dette Ting's Side nødig vilde se formindskede. Jeg kan heller ikke være enig i, at Situationen skulde være en saadan, at man i Djeblikket skulde gaa til en Overvejelse af hele det københavnske Skattesystem og en Omordning deraf. Jeg gaar ud fra, at hvad der her er Tale om, det er, hvad i øvrigt den ærede Taler jo tilsidst egentlig ogsaa konkluderede til, en midlertidig Foranstaltning, en Lov, som hjælper ud over den nærmeste Fremtid, i hvilken der da — deri er jeg enig med det ærede Medlem — maatte tages under Overvejelse, om ikke det københavnske Bestatningsystem i sin Helhed er indent til en Omdannelse eller i alt Fald til en Omregulering paa forskellige Punkter. Jeg gaar derfor ud fra, at vi i Djeblikket ved Behandlingen af dette Lovforslag bevæge os paa det givne Grundlag, og jeg skal for saa vidt ikke komme ind paa det mere omfattende Spørgsmaal om de københavnske Bestatningsforhold i Almindelighed. Men medens jeg saaledes paa det angivne Punkt ikke er enig med den ærede foregaaende Taler, er jeg i øvrigt med Hensyn til, hvad han ansøgte om det foreliggende Lovforslag, i alt væsentligt enig med ham, og meget af, hvad han sagde, var netop Ting, jeg havde tænkt paa at udtale mig om, da jeg begærede Ordet, men hvorom jeg nu kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem sagde, navnlig vedrørende det Forhold, hvori de personlige Skatter i København ere stegne overfor Skatterne paa de faste Ejendomme. For at holde mig til de store